Р Е Ш Е Н И Е
№ 41860

гр. София, 27.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 09.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов
ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева
Петър Савчев

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8781** по описа за **2026** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП против съдебно решение № 2286/23.06.2026 г. по н.а.х.д. № 16014/2024 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 103 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 790638-F786010/03.10.2024 г., издадено от касатора, с което на „ЛОРИКОНТ“ ЕООД, на основание чл. 29, ал. 1 от Закона за административното регулиране на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход /ЗАРИДСНПНП/, е наложена имуществена санкция в размер на 25 000 /двадесет и пет хиляди/ лева за нарушение на чл. 3, ал. 1 ЗАРИДСНПНП.
В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт. Касаторът не оспорва факта, че посочването на дата и място на извършване на нарушението е задължителен реквизит. Оспорва обаче, извода на СРС, че липсата на този реквизит представлява съществено процесуално нарушение, което опорочава цялото административнонаказателно производство и е основание за отмяна на НП. Счита, че непосочването на точната дата и място на извършване на нарушението в АУАН не накърнява правото на защита на нарушителя, тъй като тези реквизити са налични в НП. Счита също, че нарушението е безспорно установено, поради което моли съда да

отмени оспорения съдебен акт и да потвърди НП. Претендира разноски.
Ответникът – „Лориконт“ ЕООД, чрез процесуалния си представител, в писмен отговор оспорва жалбата. Претендира адвокатско възнаграждение.
Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.
Административен съд София – град, IV касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е процесуално допустима като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на инстанционен контрол.
Законодателят е въвел регистрационен режим спрямо лицата, осъществяващи дейност по чл. 2, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП, съответно наличието на регистрация е императивно условие за законосъобразното извършване на такава дейност. Осъществяването на дейност без регистрация е въздигнато в административно нарушение с разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП посредством обявяването ѝ за наказуемо с налагане на административно наказание "глоба", респективно налагането на имуществена санкция. Изпълнителното деяние на процесното нарушение, обявено за наказуемо с разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП, представлява осъществяване на дейност по чл. 2, ал. 1 без необходимата регистрация - т.е. представлява действие, а не бездействие.
Във връзка с горното и противно на приетото от СРС, без отношение за съставомерността на процесното нарушение е и датата, до която регистрация е следвало да бъде извършена. Ирелевантно е в кой точно момент и до кога регистрация е следвало да бъде извършена. Това обстоятелство би било от значение за извършването на нарушение, съставляващо например неизпълнение на задължение за регистриране в срока по § 7, ал. от ДР на ЗАРИДСНПНП, респективно § 25, ал. 2 от ПЗР на Закона за изменение и допълнение на ЗАРИДСНПНП (ДВ, бр. 9 от 2020 г., в сила от 25.01.2020 г., изм., бр. 28 от 2020 г., в сила от 13.03.2020 г.). Неизвършването обаче, на регистрация в тези регламентирани срокове не е въздигнато от законодателя в административно нарушение посредством предвиждано налагане на административни наказания или имуществени санкции. Така, с оглед законодателното предвиждане, във всеки един момент след изтичане на посочените срокове, извършването на дейност без регистрация съставлява именно административно нарушение по чл. 29, ал. 1, във връзка с чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП Разпоредбата на чл. 3, ал. 1 изисква наличието на регистрация за осъществяването на дейност по чл. 2, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП, вкл. преди започване на осъществяването ѝ. Датата на процесното нарушение е ясно означена и в АУАН, и в НП и съответства на фактите и обстоятелствата по извършване на нарушението, независимо че същата е посочена само като дата на извършване на проверката - датата на извършване на проверката съвпада с датата на извършване на нарушението. Именно към този момент, не се и спори по делото, компетентните да установят извършването на административно нарушение на ЗАРИДСНПНП органи, са констатирали извършването на дейност по чл. 2, ал. 1 от с. з. без регистрация съгласно изискването на чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП.
Датата на извършване на нарушението е посочената такава в акта и в НП дата на извършване на проверката в обекта, тъй като изпълнителното деяние, обявено за наказуемо с разпоредбата на чл. 29, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП, е осъществяване на дейност по чл. 2, ал. 1 без необходимата регистрация, т.е. представлява действие, а не бездействие, тоест "продължено" административно нарушение, фактическият състав на което се осъществява непрекъснато (продължено) във времето, докато се поддържа неправомерното състояние и докато то не бъде преустановено или

до установяването му по надлежния ред. Императивното правило, което е нарушено е въведено с нормата на чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП - всяко лице, което осъществява дейност по чл. 2, ал. 1, т. 1 - 6, подлежи на регистрация по този закон. Както се посочи ирелевантно за съставомерността на нарушението е датата, до която е следвало да бъде извършена регистрацията - такава не е регламентирана и от самия законодател. И в акта, и в НП е посочено, че дружеството извършва дейност по смисъла на чл. 2, ал. 1, т. 2 от ЗАРИДСНПНП, т.е. търговия на дребно с нефт и продукти от нефтен произход, без регистрация по закон. Ето защо съдът счита, че фактическите обстоятелства, относими към процесното деяние, както и към съставомерните елементи на нарушението по чл. 3, ал. 1 от ЗАРИДСНПНП, са посочени ясно и безпротиворечиво в АУАН и в НП. Предвид обстоятелството, че към момента на проверката от контролния орган процесното нарушение не е прекратено, като дата на извършването му следва да се приеме тази на констатирането му.

СРС е отменил процесното НП, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, без да обсъжда спора по същество. При тази липса, касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да установи фактическата обстановка по делото и да обсъди релевантните за спора факти, доколкото не е инстанция по същество. Липсата на обсъждане и анализиране на всички факти и обстоятелства от значение за спорното право водят до съществено нарушение на процесуалните правила. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона. Касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да обсъди фактите, включени в предмета на доказване и да установи фактическата обстановка по делото.

Като не е извършил служебно дължимите съгласно чл. 13 и чл. 14 от НПК вр. с чл. 84 ЗАНН действия за изясняване на спора от фактическа страна, първостепенният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалните норми, довело до постановяване на неправилен съдебен акт. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт се препятства касационната проверка по приложението на закона. Необходимо е цялостно изясняване на релевантната за случая фактическа обстановка, като се обсъдят всички представени доказателства, както и доводите и възраженията на страните, въз основа на което да бъдат изведени обосновани правни изводи. Липсата на произнасяне от решаващия съд по материалната законосъобразност на повдигнатото административнонаказателно обвинение препятства постановяване на акт по същество на спора от касационната инстанция съгласно чл. 221, ал.1 от АПК, вкл. с оглед осигуряване правото на защита на засегнатото лице на двуинстанционен съдебен контрол.

По изложените съображения оспореното решение следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане съдът следва да обсъди, съобразно твърденията и възраженията на страните, събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, и въз основа на техния анализ да изложи мотиви по съществото на спора относно процесуална и материалната законосъобразност на процесното НП.

Относно разноските: По претендираните от страните разноски ще се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото - чл. 226, ал. 3 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 224 АПК във връзка с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, IV касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение № 2286/23.06.2026 г. по н.а.х.д. № 16014/2024 г. по описа на СРС, НО, 103 състав.
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: